

Mít tisíc životů

Petr Novák

Mít tisíc živo tů,
moh bych si ten svůj nanečisto psát,
brát jeho nahotu,
škrtnout každé fuj, složit reparát.

Dojít k lásce, na dno věcí,
spadnout k jádru pamětí,
s tím, že vše příště opravím.
Vnitřní oči mít jak slepci,
umřít v ženském obětí,
být klidný, přitom bezhlavý.

Mít tisíc životů,
tak ten současný klidně rozházím,
žít jehle na hrotu,
šťěstím nešťastný, jít i do zkázy.
Dojít k lásce, na dno věcí,
spadnout k jádru pamětí,
s tím, že vše příště opravím.
Vnitřní oči mít jak slepci,
umřít v ženském obětí,
být klidný, přitom bezhlavý.

Jen život chvíli na to mám
dát obsah cíli musím sám,
čas nedá souhlas k opravám
cíl minout, o vlas prohrávám.

Mám jeden z životů,
čáru klikatou v daném století,
sním v trávě u plotu
s hlavou bohatou kudy poletím.
dojdu vůbec snadno k věcím,
dojdu k jádru pamětí,
mám sílu na trám únavy.
Budu umět křiknout nechci,
místo křivých souvětí,
čas, kdy se náhle zastaví.